

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMATYKI, INFORMATYKI I INŻYNIERII BIOMEDYCZNEJ

KATEDRA INFORMATYKI STOSOWANEJ

Praca dyplomowa inżynierska

Obliczenia rozproszone w języku Haskell Distributing tasks with Haskell

Autor: Konrad Lewandowski

Kierunek studiów: Informatyka

Opiekun pracy: dr inż. Piotr Matyasik

Uprzedzony o odpowiedzialności karnej na podstawie art. 115 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz.U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 z późn. zm.): "Kto przywłaszcza sobie autorstwo albo wprowadza w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3. Tej samej karze podlega, kto rozpowszechnia bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy cudzy utwór w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania, artystycznego wykonania albo publicznie zniekształca taki utwór, artystyczne wykonanie, fonogram, wideogram lub nadanie.", a także uprzedzony o odpowiedzialności dyscyplinarnej na podstawie art. 211 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.): "Za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyny uchybiające godności studenta student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną przed komisją dyscyplinarną albo przed sądem koleżeńskim samorządu studenckiego, zwanym dalej «sądem koleżeńskim».", oświadczam, że niniejszą pracę dyplomową wykonałem(-am) osobiście i samodzielnie i że nie korzystałem(-am) ze źródeł innych niż wymienione w pracy.

Serdecznie dziękuję ... tu ciąg dalszych podziękowań np. dla promotora, żony, sąsiada itp.

Spis treści

1.	Wpr	Vprowadzenie				
	1.1.	Cel i założenia pracy	7			
	1.2.	Istniejące rozwiązania				
		1.2.1. Celery	7			
		1.2.2. Resque	7			
		1.2.3. Cloud Haskell	8			
2.	Imp	ementacja rozpraszania zadań	9			
	2.1.	Broker RabbitMQ	9			
	2.2.	Zarządzanie zasobami	10			
	2.3.	Środowisko funkcji	12			
	2.4.	Odczyt konfiguracji z pliku	14			
	2.5.	Obsługa zadań	15			
	2.6.	Raportowanie postępów wykonania	17			
	2.7.	Schemat komunikacji z brokerem	18			
	2.8.	Przerywanie zadań	19			
	2.9.	Klient				
2	Doda	umawania	22			

Listingi kodu

2.1	Łączenie z RabbitMQ	10
2.2	Regionalizacja zasobów	11
2.3	Problem funkcji asynchronicznych	11
2.4	Typ reader	12
2.5	Transformator typu Reader	13
2.6	Przykładowy plik konfiguracyjny	14
2.7	Odczyt konfiguracji	14
2.8	Schemat obsługi zadania	15
2.9	Problem typu zadania zdefiniowanego egzystencjalnie	16
2.10	Ostateczna implementacja zadania	17
2.11	Klient uruchamiający zadania	20

1. Wprowadzenie

W czasach kiedy przewidywania Gordona Moore'a dotyczące dalszego wzrostu mocy obliczeniowej pojedynczych komputerów przestają się sprawdzać, coraz częściej wykorzystujemy metody wykonywania programów oparte na jednoczesnym przetwarzaniu rozproszonym na wielu połączonych ze sobą maszynach.

Pomimo pozornej prostoty takiego rozwiązania istnieje bardzo niewiele narzędzi ułatwiających programowanie w modelu rozproszonym.

1.1. Cel i założenia pracy

Celem poniższej pracy jest implementacja w języku Haskell podstawowej biblioteki do rozpraszania zadań na wielu komputerach z wykorzystaniem brokera RabbitMQ, umożliwiającą zlecanie zadań do wykonania, przerywanie zadań będących w trakcie wykonywania, raportowanie na bieżąco postępów wykonania, przesyłania wyników oraz wprowadzania zależności pomiędzy zadaniami.

1.2. Istniejące rozwiązania

Poniższa lista zawiera skrócony opis istniejących bibliotek programistycznych, służących do obliczeń rozproszonych:

1.2.1. Celery

Celery jest asynchroniczną kolejką zadań opartą o rozproszone komunikaty przesyłane między komputerami, napisaną w języku Python. Działa w czasie rzeczywistym, jednak umożliwia również szeregowanie zadań. Interfejs programistyczny pozwala na zlecanie zadań zarówno w sposób synchroniczny jak i asynchroniczny, oraz przesyłanie wyników. Wspiera wiele brokerów wiadomości (np. RabbitMQ, Redis, MongoDB).

1.2.2. Resque

Resque jest biblioteką języka Ruby, wykorzystującą bazę Redis w charakterze brokera wiadomości. Umożliwia asynchroniczne zlecanie powtarzalnych zadań na innych komputerach.

Biblioteka ta jest często używana przez programistów serwisów internetowych do wykonywania długotrwałych operacji (np. generowanie miniaturek zdjęć, rozsyłanie newslettera e-mail, tworzenie raportów, etc...)

1.2.3. Cloud Haskell

Cloud Haskell to biblioteka języka Haskell, udostępniająca warstwę transportową do komunikacji między węzłami, mechanizm serializacji domknięć pozwalający na zdalne uruchamianie procesów oraz API do programowania rozproszonego.

2. Implementacja rozpraszania zadań

Poniższy rozdział został poświęcony szczególnie istotnym aspektom implementacyjnym biblioteki umożliwiającej uruchamianie zadań na wielu różnych komputerach w języku Haskell, ze szczególnym uwzględnieniem dodatkowych bibliotek i rozszerzeń tego języka.

2.1. Broker RabbitMQ

RabbitMQ to otwartoźródłowy broker wiadomości - oprogramowanie zapewniające odporny na zakłócenia mechanizm komunikacji sieciowej. Został zaimplementowany w języku Erlang z wykorzystaniem Open Telecom Platform. Posiada biblioteki dla wszystkich znaczących języków programowania - w tym dla Haskella (biblioteka amqp - od ang. Advanced Message Queuing Protocol). Dwie najważniejsze koncepcje implementowane przez RabbitMQ to - kolejki (ang. queues) oraz wymienniki (ang. exchanges). Kolejki to przetrzymywane przez serwer struktury FIFO z sieciowym protokołem dostępu. Są najbardziej podstawową abstrakcją stosowaną w rozproszonym programowaniu współbieżnym, a w przypadku projektu będącego przedmiotem tej pracy pozwalają wielu węzłom "konkurować" o zadania w bezpieczny sposób (nigdy nie dojdzie do sytuacji, w której dwa zadania są w tym samym czasie wykonywane na dwóch różnych węzłach). Wymienniki są pośrednikami dostępu do zbiorów kolejek - wiadomość, która zostanie dodana do wymiennika może zostać powielona i rozdystrybuowana do połączonych z wymiennikiem kolejek w jeden z czterech możliwych sposobów zależnie od predefiniowanego typu wymiennika:

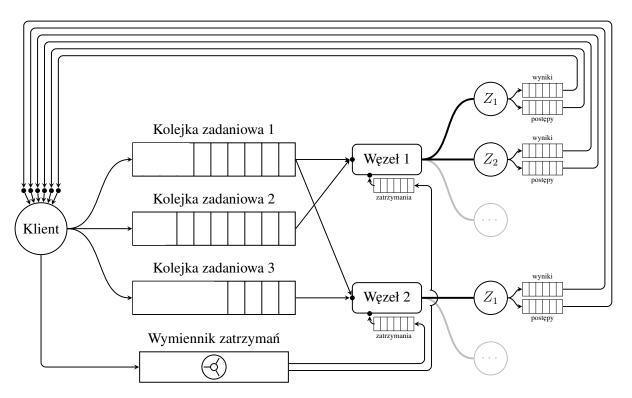
direct – wiadomość trafia tylko do kolejek z określonym kluczem routującym, identycznym z kluczem zawartym w nagłówku wiadomości

fanout – wiadomość trafia do wszystkich podłączonych kolejek

topic – wiadomość trafia do konkretnej kolejki tylko wtedy, kiedy jej klucz routujący spełnia wzorzec określony dla tej kolejki

headers – wiadomość trafia do konkretnej kolejki na podstawie innych niż klucz routujący parametrów zawartych w nagłówku

Topologia wykorzystywana w projekcie zakłada, że każdy węzeł może nasłuchiwać więcej niż jednej kolejki zadaniowej (jest to porządane w przypadku kiedy nie każdy węzeł jest w stanie

Rys. 2.1. Topologia kolejkowania

obsłużyć każdy typ zadania). Dodatkowo każdy węzeł tworzy własną kolejkę na zlecenia przerwania zadania i przypina ją do wspólnego wymiennika typu fanout. Gwarantuje to dostarczenie każdemu węzłowi komunikatu przerwania niezależnie od awarii komunikacji z brokerem:

2.2. Zarządzanie zasobami

Protokół AMQP operuje na zależnych od siebie zasobach, którymi należy w poprawny sposób zarządzać. Postawowy przykład z dokumentacji biblioteki AMQP w przypadku wystąpienia wyjątku nie gwarantuje zwolnienia zasobu, a kolejność wykonywania finalizatorów ze względu na leniwą ewaluację jest determinowana wyłącznie wyzwoleniem mechanizmu odśmiecania.

```
main = do
conn <- openConnection "127.0.0.1" "/" "guest" "guest"

...
closeConnection conn</pre>
```

Listing 2.1. Łączenie z RabbitMQ

Jednym z istniejących rozwiązań tego problemu jest biblioteka io-region[1], umożliwiająca podział kodu na regiony odpowiedzialne za poszczególne zasoby oraz przenoszenie tych odpowiedzialności pomiędzy regionami

Listing 2.2. Regionalizacja zasobów

Rejestrowanie zasobów w obrębie odpowiednich regionów rozwiązuje również problem asynchronicznych wywołań zwrotnych, służących do obsługi nadchodzących komunikatów z brokera. Dla porównania, niewłaściwe rozwiązanie oparte o mechanizm **bracket** powoduje przedwczesne zamknięcie zasobu nadal wykorzystywanego przez funkcję uruchamianą asynchronicznie.

```
bracket openConnection closeConnection $ \connection ->
     bracket (openChannel connection) closeChannel $ \channel1 ->
       consumeMsgs channel1 queue callback -- wywołanie asynchroniczne
4
     -- nieporządane zamknięcie kanału
     -- otwarcie drugiego kanału
     bracket (openChannel connection) closeChannel $ \channel2 ->
       consumeMsgs channel2 queue callback -- wywołanie asynchroniczne
8
       -- nieporządane zamknięcie kanału
9
     _ <- getLine -- oczekiwanie
10
   -- zamknięcie połączenia
   region $ \r -> do
14
     connection <- alloc_ r openConnection closeConnection</pre>
1.5
     channel1 <- alloc_ r (openChannel connection) closeChannel</pre>
     consumeMsgs channell queue callback
     channel2 <- alloc_ r (openChannel connection) closeChannel</pre>
18
     onsumeMsgs channel2 queue callback
19
      _ <- getLine -- oczekiwanie
     -- zwolnienie zasobów w poprawnej kolejności
22
```

Listing 2.3. Problem funkcji asynchronicznych

2.3. Środowisko funkcji

Większość funkcji związanych z protokołem AMQP wymaga do działania przekazania pewnego zasobu (jak na przykład obiekt Connection lub Channel). Robienie tego za każdym razem explicite prowadzi do zmniejszenia czytelności kodu. Idiomatycznym dla języka Haskell rozwiązaniem jest zastosowanie typu Reader [2]:

```
newtype Reader e a = Reader { runReader :: e -> a }
   instance Functor (Reader e) where
3
     fmap f r = Reader \ \e -> f (runReader r e)
4
5
   instance Applicative (Reader e) where
6
7
            = Reader $ \e -> a
     ra <*> rb = Reader $ \e -> (runReader ra e) (runReader rb e)
8
9
   instance Monad (Reader e) where
     (Reader r) >>= f = Reader $ \e -> runReader (f (r e)) e
11
   ask :: Reader a a
13
   ask = Reader id
```

Listing 2.4. Typ reader

Typ Reader opakowuje funkcję przyjmującą jako argument środowisko jej wykonania i zwracającej pewien wynik obliczeń wykorzystujących to środowisko. Przykładowo dla:

```
testReader :: Reader Bool String
testReader = Reader $ \flag -> if flag then "Włącz" else "Wyłącz"

runReader testReader True == "Włącz"
```

Jednak istotą działania Reader'a jest jego monadyczny interfejs umożliwiający zapisanie funkcji testReader jako:

```
testReader :: Reader Bool String
testReader = do
flag <- ask
return $ if flag then "Włącz" else "Wyłącz"</pre>
```

Dzięki temu unikamy przekazywania tego samego środowiska za każdym razem jako argumentu funkcji, co jest szczególnie istotne w przypadku kiedy jest to wiele funkcji.

Niestety funkcjonalność samej monady Reader reader nie jest wystarczająca ze względu na mnogość operacji wykorzystujących operacje wejścia-wyjścia, więc wymagających typu **10** do działania. Pomocne tutaj okazują się transformatory monad (ang. *Monad transformers*[3]):

```
newtype ReaderT e m a = ReaderT { runReaderT :: e -> m a }
   instance Functor m => Functor (ReaderT e m) where
     fmap f r = ReaderT $ \e -> fmap f (runReaderT r e)
4
   instance Applicative m => Applicative (ReaderT e m) where
6
               = ReaderT $ \e -> pure a
     pure a
     ra <*> rb = ReaderT $ \e -> (runReaderT ra e) <*> (runReaderT rb e)
8
9
   instance Monad m => Monad (ReaderT e m) where
     r >>= f = ReaderT $ \e -> do
       a <- runReaderT r e
12
       runReaderT (f a) e
14
   ask :: Monad m => ReaderT a m a
15
   ask = ReaderT return
16
  lift :: m a -> ReaderT e m a
18
   lift m = ReaderT (const m)
19
```

Listing 2.5. Transformator typu Reader

Dzięki funkcji lift możemy niejako "podciągać" operacje wykonane w ramach innej monady do typu ReaderT:

```
testReader :: ReaderT Bool IO String
testReader = do
flag <- ask
lift $ if flag then putStrLn "Włącz"
else putStrLn "Wyłącz"
return "Wynik"

runReaderT testReader True
Włącz</pre>
```

2.4. Odczyt konfiguracji z pliku

Biblioteka configurator[4] umożliwia odczyt plików konfiguracyjnych i zapewnia uproszczony interfejs dostępu do przechowywanych wewnątrz wartości parametrów, a w przypadku ich braku korzysta z wartości domyślnej zapisanej "na sztywno" w kodze konfigurowanego programu:

```
taskell {
  rabbitmq {
    host = "localhost"
    vhost = "/"
    username = "guest"
    password = "guest"
  }
  abortExchange = "taskell.abort"
  parallelism = 1
  queues = ["taskell.q1", "taskell.q2"]
}
```

Listing 2.6. Przykładowy plik konfiguracyjny

taskell.rabbitmq.host – Nazwa sieciowa lub adres IP brokera

taskell.rabbitmq.vhost – URL hosta wirtualnego jeśli na fizycznej maszynie działa więcej niż jeden broker

taskell.rabbitmq.username – Nazwa użytkownika skonfigurowana na brokerze

taskell.rabbitmq.password – Hasło użytkownika skonfigurowane na brokerze

taskell.abortExchange – Nazwa wymiennika do którego każdy węzeł przypina swoją kolejkę celem nasłuchu zleceń przerwania zadana

taskell.queues – Lista kolejek, które węzeł ma nasłuchiwać w oczekiwaniu na zadanie

taskell.parallelism – Liczba zadań, które węzeł może przetwarzać jednocześnie

Listing 2.7. Odczyt konfiguracji

2.5. Obsługa zadań 15

2.5. Obsługa zadań

Mechanizm uruchamiania konkretnego zadania sprowadza się do odczytu odpowiedniej funkcji z tablicy mieszającej zawierającej wszystkie obsługiwane przez węzeł zadania na podstawie klucza będącego wybraną przez programistę nazwą zadania, a następnie uruchomienie (po odpowiednim sparametryzowaniu) tej funkcji wewnątrz oddzielnego wątku. Ogólny schemat wygląda następująco:

```
newtype Task = Task { runTask :: ByteString -> IO ByteString }
   registeredTasks :: HashMap Text Task
   registeredTasks = fromList [ ("name1", function1)
                                , ("name2", function2)
                                , ("name3", function3) ]
6
7
   . . .
8
9
   handleTask (msg, env) = do
     let Just taskName = AMQP.msgType msg
              taskArgs = AMQP.msgBody msg
11
12
     forkIO $
       result <- runTask (registeredTasks ! taskName) taskArgs</pre>
14
15
17
     AMQP.ackEnv env
```

Listing 2.8. Schemat obsługi zadania

Nieprzypadkowo typ Task to opakowana, monomorficzna funkcja przetwarzająca ciągi bajtów. Gdyby pokusić się o przeniesienie odpowiedzialności za deserializację argumentów i serializację wyników obliczeń, typ ten przyjąłby pozornie "bezpieczniejszą" formę egzystencjalną:

$$\forall_{a,b}(\text{Serializable }a,\text{Serializable }b)\Rightarrow a\rightarrow b$$

jednak w takiej sytuacji kompilator nie może ustalić typów polimorficznych a, b w kontekście fragmentu kodu obliczającego wartość:

16 2.5. Obsługa zadań

```
{-# LANGUAGE ExistentialQuantification #-}
   {-# LANGUAGE RankNTypes
                                            \# - \}
   module Test where
4
   import Data.Store
5
   import Data.Text
   import Data.ByteString
   import Data.HashMap.Strict
8
9
   newtype Task = Task { runTask :: forall a b . (Store a, Store b)
10
                                  => a -> IO b }
11
13
   registeredTasks :: HashMap Text Task
   registeredTasks = ...
14
15
   runTaskByName :: Text -> ByteString -> 10 ByteString
16
   runTaskByName taskName encodedArg = do
18
     arg <- decodeIO encodedArg
     result <- runTask (registeredTasks ! taskName) arg
19
     -- Błąd sprawdzania jednoznaczności typów
     return $ encode result
```

Listing 2.9. Problem typu zadania zdefiniowanego egzystencjalnie

Błąd ten jest analogiczny do przedstawionego poniżej bardziej podstawowego przykładu i wychwytuje go mechanizm sprawdzania jednoznaczności instancjonowanych typów:

```
show (read "5" :: Int) => "5"

show (read "5" :: Double) => "5.0"

show (read "5") => Ambiguous type variable 'a2' arising from a use of 'read'

prevents the constraint '(Read a2)' from being solved.
```

Inferencja typu dla trzeciego wyrażenia przebiega w systemie Hindleya-Milnera[5] rozszerzonym o klasy typów[6] następująco:

```
\frac{\text{show}: \forall \alpha. \text{ (Show } \alpha). \ \alpha \to \text{String} \in \Gamma}{\Gamma \vdash \text{show}: \forall \alpha. \text{ (Show } \alpha). \ \alpha \to \text{String}} \text{ [Var]} \qquad \frac{\langle 5 \rangle : \text{String} \in \Gamma}{\Gamma \vdash \langle 5 \rangle : \text{String}} \text{ [Var]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha \in \Gamma}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [Var]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha}{\Gamma \vdash \text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ String} \to \alpha} \text{ [App]} \qquad \frac{\text{read}: \forall \alpha. \text{ (Read } \alpha). \text{ (Read } \alpha).
```

Rys. 2.2. Inferencja niejednoznacznego typu

Wynikowy typ zawiera restrykcje odnoszące się do zmiennej α niewystępującej poza kontekstem, więc wyrażenie takie nie posiada prawidłowego typu[7].

2.6. Raportowanie postępów wykonania

Każde zadanie oprócz zwracania rezultatu może również raportować na bieżąco postęp wykonywanych operacji. Skuteczną metodą obsługi tego mechanizmu są współprogramy (ang. *coroutines*). Biblioteka monad-coroutine[8] dostarcza spójny i idiomatyczny interfejs pozwalający na zaimplementowanie tej funkcjonalności:

```
newtype Task arg p r = Task { runTask :: arg -> Coroutine (Yield p) IO r }
   instance Functor (Task arg p) where
     fmap f (Task t) = Task $ \arg -> fmap f (t arg)
4
   instance Applicative (Task arg p) where
     pure t = Task $ \_ -> pure t
     Task t1 <*> Task t2 = Task $ \arg -> t1 arg <*> t2 arg
8
9
   instance Monad (Task arg p) where
     (Task t) >>= f = Task $ \arg -> do
       t' <- t arg
       runTask (f t') arg
14
   type TaskStore = HashMap Text RawTask
16
   runTaskByName :: MonadIO m => TaskStore -> Text
                 -> ByteString
                                          -- Zserializowany argument zadania
                 -> (ByteString -> IO a) -- Domknięcie raportujące postępy
19
                 -> m ByteString
                                          -- Wynik zadania
   runTaskByName ts key arg reportFn = liftIO $ do
21
     let producer = runTask (ts ! key) arg
     pogoStick (\((Yield x cont) \rightarrow lift (reportFn x) >> cont) producer
24
   progress :: Monad m => p -> Coroutine (Yield p) m ()
   progress = yield
```

Listing 2.10. Ostateczna implementacja zadania

Przykładowe zadanie sumujące liczby i raportujące postęp po przetworzeniu każdego elementu listy wygląda wtedy następująco:

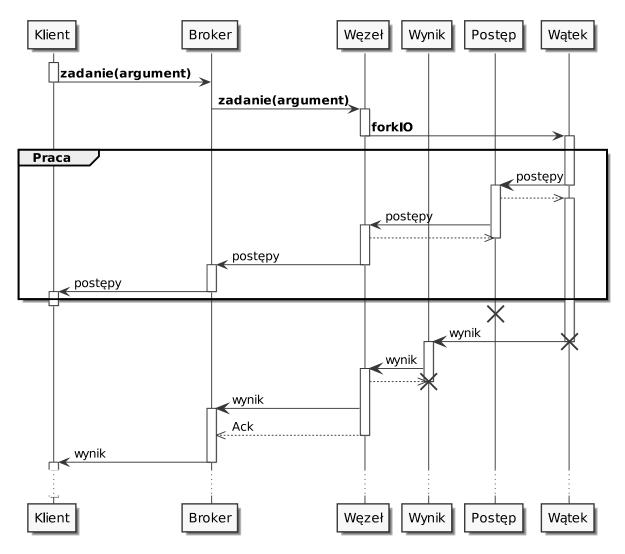
```
summationTask :: Task [Int] Int Int
summationTask = Task $ \numbers ->

let indexedNumbers = zip numbers [1..]

count = fromIntegral $ length numbers
sumf acc (a, nr) = do
progress $ floor $ (fromIntegral nr / count) * 100
return $ acc + a
in foldM sumf 0 indexedNumbers
```

2.7. Schemat komunikacji z brokerem

Zadania są definiowane przez użytkownika, a więc rozsądnym wydaje się odizolowanie wykonywanego kodu w oddzielnym wątku, tak aby ograniczyć opóźnienia komunikacyjne. Poniższy diagram sekwencji obrazuje proces zachodzący podczas wykonywania przykładowego zadania, przy założeniu, że całość komunikacji odbywa się poprzez transakcyjne zmienne synchronizacyjne[9]:

Rys. 2.3. Diagram sekwencji wynonywania zadania

Kiedy postępy są zapisywane w zmiennej transakcyjnej, wykonanie wątku jest przerywane tylko na czas tego konkretnego zapisu, a przesył postępów odbywa się w innym wątku. Takie podejście minimalizuje przestoje, przy założeniu, że wysyłanie oczekujących komunikatów odbywa się szybciej niż produkcja nowych (W przeciwnym wypadku następuje blokowanie przy próbie zapisu do zmiennej, z której inny wątek nie zdążył jeszcze pobrać wartości). Obsługa przesyłania rezultatu zadania jest identyczna z obsługą postępów, co w przyszłości umożliwia zaimplementowanie zadań produkujących więcej niż jeden wynik.

Zatwierdzenie odebrania zadania odbywa się dopiero po odesłaniu wyniku, co pozwala na wykorzystanie wbudowanego w RabbitMQ mechanizmu automatycznego ponownego kolejkowania niedokończonych zadań, na wypadek np. fizycznej awarii węzła.

2.8. Przerywanie zadań

Przerywanie zadań jest obsługiwane poprzez zapamiętanie identyfikatora wątku zadania w transakcyjnej mapie[10], gdzie kluczami są identyfikatory aktualnie wykonywanych zadań, a wartościami identyfikatory wątku obsługującego zadanie. Komunikat przerprawania zadania zawiera identyfikator zadania, które ma zostać przerwane, co umożliwia przerwanie odpowiedniego wątku:

```
type CurrentTasks = STM.Map UUID ThreadId
   abortHandler :: CurrentTasks -> ReaderT (Env (Message, Envelope)) IO ()
   abortHandler currentTasks = do
4
     Env r log (msg, env) <- ask
     deferAck r env
8
     let Just taskId = fromASCIIBytes $ BL.toStrict (msgBody msg)
9
     log $ "Got abort for task " <> toText taskId
     let strategy k = return (k, STM.Focus.Remove)
12
     abortCurrent <- atomically $ STM.focus strategy taskId currentTasks
     case abortCurrent of
       Just threadId -> do
           liftIO $ killThread threadId
15
           log "Abort received, thread killed"
       Nothing -> log "Not my task, skipping"
```

20 2.9. Klient

2.9. Klient

Uruchamianie zadań jest możliwe za pomocą funkcji enqueueTask, a oczekiwanie na wyniki i postępy umożliwiają odpowiednio funkcje onResult oraz onProgress zdefiniowane następująco:

```
enqueueTask :: (MonadIO m, MonadReader (Env Channel) m)
               => T.Text -> T.Text -> BL.ByteString -> m UUID
2
   enqueueTask qname taskName taskArgs = do
     taskId <- liftIO nextRandom
4
     queue newQueue { queueName = qname, queueDurable = False
                     , queueExclusive = True} $ do
6
       publish newMsg { msgBody = taskArgs
                        , msgID = Just $ toText taskId
8
                        , msgType = Just taskName
9
                        , msgDeliveryMode = Just Persistent }
     return taskId
11
   onSuffix :: (MonadIO m, MonadReader (Env Channel) m)
            => T.Text -> UUID -> (BL.ByteString -> ReaderT (Env Channel) IO ())
            -> m ()
   onSuffix suffix taskId callback = do
     env <- ask
17
     queue newQueue { queueName = toText taskId <> suffix
                     , queueAutoDelete = True} $
19
       subscribe Ack $ do
20
         Env r \_ (msg, envelope) <- ask
21
         deferAck r envelope
         liftIO $ runReaderT (callback $ msgBody msg) env
     return ()
24
   onProgress = onSuffix ".progress"
   onResult = onSuffix ".result"
```

Listing 2.11. Klient uruchamiający zadania

Uruchomienie zadania polega na umieszczeniu na wybranej przez użytkownika kolejce komunikatu zlecającego zadanie, którego nasłuchują węzły. Kiedy węzeł odeśle postęp, lub rezultat, możliwe jest zlecenie kolejnego zadania, w szczególności wykorzystującego rezultat poprzedniego jako swój argument. Dzięki niskopoziomowemu interfejsowi możemy wykorzystywać wiele różnych strategii serializacji i deserializacji przesyłanych danych oraz eliminować ich izomorficzne przekształcenia (niepotrzebne transformacje danych będących w odpowiednich formatach). Kosztem takiego rozwiązania jest brak bezpieczeństwa typów.

2.9. Klient **21**

```
{-# LANGUAGE ViewPatterns #-}
2
   deserialize :: Store a => BL.ByteString -> a
   deserialize = decodeEx . BL.toStrict
4
5
   serialize :: Store a => a -> BL.ByteString
   serialize = BL.fromStrict . encode
8
   printL :: (MonadIO m, Show a) => a -> m ()
9
   printL = liftIO . print
10
11
   main :: IO ()
13
   main = logger defaultLoger $ connection "localhost" "/" "guest" "guest" $ do
     channel "task" $ do
14
       task1 <- enqueueTask "taskell.q1" "additionTask"</pre>
15
                                   $ serialize (1 :: Int, 2 :: Int)
16
       task1 'onProgress' \((deserialize -> p) -> printL (p :: Int)
17
       task1 'onResult' \r -> do
18
         task2 <- enqueueTask "taskell.q1" "dummyTask" r</pre>
19
         task2 'onResult' \((deserialize -> p) -> printL (p :: Int)
```

2.9. Klient

3. Podsumowanie

Bibliografia

- [1] Yuras Shumovich. The io-region package. 2015. URL: https://hackage.haskell.org/package/io-region.
- [2] Mark P. Jones. "Functional Programming with Overloading and Higher-Order Polymorphism". W: *Advanced Functional Programming, First International Spring School on Advanced Functional Programming Techniques-Tutorial Text.* London, UK, UK: Springer-Verlag, 1995, s. 97–136. ISBN: 3-540-59451-5.
- [3] Sheng Liang, Paul Hudak i Mark Jones. "Monad Transformers and Modular Interpreters". W: *Proceedings of the 22Nd ACM SIGPLAN-SIGACT Symposium on Principles of Programming Languages*. POPL '95. San Francisco, California, USA: ACM, 1995, s. 333–343. ISBN: 0-89791-692-1. DOI: 10.1145/199448.199528.
- [4] Bryan O'Sullivan. The configurator package. 2014. URL: https://hackage.haskell.org/package/configurator.
- [5] Luis Damas i Robin Milner. "Principal Type-schemes for Functional Programs". W: *Proceedings of the 9th ACM SIGPLAN-SIGACT Symposium on Principles of Programming Languages*. POPL '82. Albuquerque, New Mexico: ACM, 1982, s. 207–212. ISBN: 0-89791-065-6. DOI: 10.1145/582153.582176.
- [6] P. Wadler i S. Blott. "How to Make Ad-hoc Polymorphism Less Ad Hoc". W: *Proceedings of the 16th ACM SIGPLAN-SIGACT Symposium on Principles of Programming Languages*. POPL '89. Austin, Texas, USA: ACM, 1989, s. 60–76. ISBN: 0-89791-294-2. DOI: 10.1145/75277.75283.
- [7] Simon Marlow. "Haskell 2010 Language Report". W: (2010).
- [8] Mario Blazevic. The monad-coroutine package. 2016. URL: https://hackage.haskell.org/package/monad-coroutine.
- [9] Tim Harris, Simon Marlow i Simon Peyton Jones. "Composable memory transactions".
 W: PPoPP '05: Proceedings of the tenth ACM SIGPLAN symposium on Principles and practice of parallel programming. ACM Press, sty. 2005, s. 48–60. ISBN: 1-59593-080-9.
- [10] Nikita Volkov. The stm-containers package. 2014. URL: https://hackage.haskell.org/package/stm-containers.